

Σιάτιστα, 3 Νοεμβρίου 1912

Ονομάζομαι Μαρία Ρ. και έζησα τα γεγονότα της 3ης Νοεμβρίου του 1912.

Όλος ο κόσμος περίμενε τους στρατιώτες στην πλατεία της Γεράνειας. Όλοι μας περιμέναμε με ανυπομονησία.

Παιδιά βάλανε στοίχημα με τους πατεράδες τους ότι οι στρατιώτες θα πάνε να φάνε και να κοιμηθούν στο δικό τους σπίτι. Έτσι οι Σιατιστινοί πήραν τους στρατιώτες στα σπίτια τους.

Τους δεχτήκαμε στα σπίτια μας και στρώσαμε το τραπέζι. Οι στρατιώτες κάθισαν για να φάνε και να πιούνε όλα τα καλούδια που τους ετοιμάσαμε τραχανά, σαρμάδια, κρέας, ψωμί και κρασί.

Τους στρώσαμε τα καλά τα σεντόνια που είχαμε προίκα για τα παιδιά μας. Αυτοί όμως δεν θέλαν να ξαπλώσουν γιατί είχαν ψείρες.

Πραγματικά είμαι πολύ χαρούμενη που βοηθήσαμε τους στρατιώτες. Αυτή την ημέρα δεν θα την ξεχάσω ποτέ.

Το ίδιο βράδυ οι στρατιώτες πέσανε για ύπνο. Όλοι περιμέναμε την επόμενη ημέρα με μεγάλη ανυπομονησία.